



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCLXVII. De Inventione Ovis perditæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

turæ: & ut Opera, Filij DEI propria, hanc veritatem confirmet. Deinde perpende, quòd, sicut Opera Miraculosa Christi merebantur Fidem, sic Opera Meritoria, & Satisfactoria mereantur Charitatem. Intuitu horum nobis re ipsa dicit: Si me non vultis amare propter me, abstrahendo à meis Operibus, & Beneficijs, propter Opera & Beneficia præstita amate.

MEDITATIO CCCLXVII.

De Inventione Ovis perditæ.

LUC. 15. V. 1.

PUNCTUM I. Erant autem appropinquantes ei Publicani, & peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant Pharisei & Scribæ dicentes: Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Luc. 15. v. 1. Non Phariseos & Scribas, sed ipsos peccatores imitare, quos peccando secutus es. Appropinqua DEO per Pænitentiam, & audi illum per Obedientiam Mandatorum, ac pete inter peccatores recipi in Sinu Divinæ Misericordiæ, quia DEVS peccatores recipit: Cor enim Contritum, & Humiliatum non despiciet, & cum receptis in Gratiam manducabit, sive in Mensa Eucharistica, sive in Mensa Cælesti, ubi transiens etiam ministrabit illis; sive in Mensa Spiritualis Solatij: Secura enim Mens, quasi Juge Convivium.

PUNCT. II. Et ait ad illos Parabolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habeat centum oves, & si perdiderit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto, & vadit ad illam, quæ periérat, donec inveniat eam? v. 3. Et cum invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens.

v. 5.

v. 5. Sic DEVS non tantum innumeram multitudinem Angelorum reliquit in Cælo, & Genus Humanum in terra perditum quæsit, donec inveniret, sub Crucis onere humeris imponeret: sed & te in Regio Vate Pf. 118. v. ult. precantem: *Erravi, sicut vis, quæ peristi: quare Servum tuum*: Suavi & efficaci modo, velut humeris portans, ab errore viæ tuæ vocavit. Quid nî igitur & tu singulari studio deinceps cures Pastori tuo semper adhærere, eumque Duce sequi, id unum sollicitus, ut à Piorum Cætu, sive Vita Communi, nunquam ad ullam singularem & proprio appetitui accommodatiorem vivendi rationem deflectas. Gratus etiam agnosce Beneficium, quo Deus te humeris suis imposuit, protegendo, ne frequentius ad lapidem offenderes pedem tuum, & faciendo, in via Mandatorum DEI deficeres: utque hoc Beneficium tibi deinceps etiam præstare pergat, studeas ex eius Ovibus Dilectis.

PUNCT. III. *Et veniens domum, convocat amicos & vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quæ periërat. Dico vobis: Quòd ita Gaudium erit in Cælo, super uno peccatore Penitentiam agente, quàm super nonaginta novem Justis, qui non indigent Penitentia*
 v. 6. Non quidem erit istud Gaudium de Conversione majus, quàm Gaudium de Perseverantia nonaginta novem Justorum: erit tamen Gaudium aliquot Speciale, quod speciali modo recreabit Angelos, & Animas Beatas in Cælo, quo non delectat Gaudium de Perseverantia multitudinis Justorum. Unde et opposito poterit etiam colligi ingens tristitia de aversione Justi à DEO. Itaque tam bene meritis Patroni & Tutoribus tuis non tristitiam, sed gaudium affertur

tuâ & multorum à te reductorum hominum Conversione.

MEDITATIO CCCLXVIII.

Parabola de Filio Prodigio.

LUC. 15. V. 11.

PUNCTUM I. *Ait autem* (aliâ Parabolâ explicans Gaudium super uno peccatore Pœnitentiam agente) *Homo quidam habuit duos filios, & dixit adolescentior ex illis Patri* (utpote sicut junior, ita imprudentior; quemadmodum omnis peccans est imprudens) *Pater, da mihi portionem Substantiæ, quæ me contingit. Et divisit illis Substantiam* (quâ utendum fuisset ad negotiandum; sicut Gratiam Sanctificantem & Habitus Supernaturales Virtutum DEVS in hac vita secundum portiones proportionatas Meritis distribuit, ut eas per Opera Virtutum augeamus) *Et non post multos dies congregatis omnibus adolescentior filius peregrè profectus est in regionem longinquam, & ibi dissipavit Substantiam suam vivendo luxuriosè.* Sic omnis peccans mortaliter, dissipat Substantiam suam, nempe Gratiam Sanctificantem, Charitatem, & omnes Virtutes Morales, omniâque præcedentia Merita. Idque contingit, quia à Cælestis sui Patris conspectu longius discedit per oblivionem Divinæ Præsentia. Ne ergo tu tantorum Bonorum jacturam facias pro voluptate, aut bono temporali levissimo; sed DEVM tibi semper præsentem statue, & magni æstima tibi divisam Substantiam, finemque divisione intentum, ut non solum non dissipet, sed augeas Substantiam Paternam.

Y

PUNCT.